

Jaarverslag 2022

De opstand voor vrijheid, rechtvaardigheid en mensenrechten in Iran, die in september 2022 begon, is een wereldwijde en zeer effectieve gebeurtenis en dat gaat door tot volgend jaar. Deze gebeurtenis bracht veranderingen teweeg in de samenstelling van ons jaarverslag en veranderde onze prioriteiten bij de ondersteuning van projecten.

Noodzakelijkerwijs hebben wij het verslag over 2022 bij de samenstelling in twee delen gesplitst. Het eerste deel is het gedeelte over onze verwezenlijkingen, activiteiten en projecten tot september 2022. Het tweede deel is een onafhankelijk verslag met het begin van de opstand, onze activiteiten, projecten en de belangrijke noodcampagne die we eraan gewijd hebben.

Dit deel bevat ook internationale successen om de executies en willekeurige arrestaties in de laatste 106 dagen van 2022 te stoppen, waaronder projecten, resultaten van activiteiten en internationale campagnes.

Hoofdstuk I:

Hoofdpunten Campagne 2022

[Overzicht van de campagnes in de twaalf maanden van 1 januari 2022 tot en met 31 december 2022](#)

1. De campagne voor het in Zweden gevoerde proces tegen een van de daders van het bloedbad van 1988 en zijn veroordeling tot levenslang.

Onze belangrijkste inzet in 2022 was het uitbreiden en voortzetten van de campagne met betrekking tot de massamoord van 1988, waarvoor wij ons al meer dan tien jaar inzetten.

Dit internationale project bereikte in 2022 historische en zeer indrukwekkende overwinningen. De Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde

Naties noemde het vonnis prijzenswaardig en schreef: Landen moeten het principe van universele rechtsmacht gebruiken om het gat in de verantwoording bij ernstige misdaden te dichten en waarheid en gerechtigheid te garanderen.

Javaid Rehman, de speciale rapporteur van de Verenigde Naties, noemde het proces en het vonnis van de Zweedse rechtbank ook een historische gebeurtenis en een keerpunt in de richting van "het bereiken van waarheid en gerechtigheid in een donker hoofdstuk van de geschiedenis van Iran."

Het vonnis toont aan dat de daders van misdaden tegen de menselijkheid niet voor altijd aan het gerecht kunnen ontsnappen.

(Volgens het beginsel van universele rechtsmacht hebben regeringen het recht en zijn zij in sommige gevallen verplicht de daders van oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid, genocide en internationale misdaden te vervolgen en te bestraffen, ongeacht de plaats waar het misdrijf is gepleegd en de nationaliteit van de daders en de slachtoffers. Dit beginsel wordt beschouwd als een van de belangrijkste instrumenten om internationale strafrechtspraak en bescherming van een van de menselijke waarden te realiseren).

Aangezien dit proces slechts gewijd was aan de vervolging van één van de daders van de Gohar Dasht gevangenis, terwijl er in meer dan honderd gevangenissen in de religieuze dictatuur in Iran soortgelijke zaken bestaan, zal dit project veel grotere verplichtingen ten aanzien van gerechtigheid blijven realiseren.

2. Het opzetten van een internationale campagne tegen het doden van vrouwen, mannen en kinderen tijdens de Iraanse opstand.

Tegen aanvallen en willekeurige arrestaties in scholen, universiteiten en ziekenhuizen.

Tegen de aanslagen op vrouwen die bij de Iraanse opstand betrokken zijn.

3. Voortzetting van de juridische campagne bij de bevoegde internationale autoriteiten tegen de daders van bloedbaden, executies, onderdrukking en foltering in de Iraanse gevangenissen.

(Dit project is gericht tegen de autoriteiten die opdracht hebben gegeven tot het in brand steken van de Evin-gevangenis, de Qezal Hesar-gevangenis en de Rasht-gevangenis, met ernstige verwondingen en de dood van gevangenen tot gevolg.)

4. Verzoek aan de VN-onderzoekscommissie om de Iraanse gevangenen te bezoeken.
5. Het houden van conventies, bijeenkomsten, conferenties, demonstraties, internationale en online symposia, internationale tentoonstellingen tegen mensenrechtenschendingen in Iran.

En ter ondersteuning van de opstand van het Iraanse volk voor de vrijlating van politieke gevangenen en gedetineerden van de opstand.

Ook afwijzing en boycot van de religieuze dictatuur van Iran op internationale fora.

6. Media- en satellietcampagne om het nieuws van de Iraanse opstand te verslaan om wereldwijde solidariteit te krijgen en geheime executies in Iran te voorkomen.
7. De terugkeer van hoop: Het werk van de mensenrechten was vruchtbaar en dwong het religieuze fascisme dat Iran regeert om zich terug te trekken.

Dit leidde tot het blootleggen van meer en meer mensenrechtenschendingen in Iran. En door het verkrijgen van internationale verklaringen en resoluties daagde het de wrede dictatuur die Iran regeert uit en leidde het tot de vrijlating van een aantal mensenrechtenactivisten en politieke gevangenen.

Wij wensen deze dierbare burgers oprecht geluk met hun vrijheid.

Secretariaat

Stichting voor Mensenrechten Vrienden (SMV)